

der, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat. Der foreslås derfor en bestemmelse om, at straffelovens kapitel 14 og 16 også gælder, når forholdet er begået mod eller af embedsmænd fra en anden medlemsstat under udførelse af opgaver i Danmark efter Prümufgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil f.eks. indebære, at vold eller trussel om vold mod en udenlandsk embedsmand, der deltager i en fælles operation efter artikel 17, vil kunne straffes efter straffelovens § 119, stk. 1. På samme måde vil en udenlandsk embedsmand, der uberettiget videregiver fortrolige oplysninger om, hvad han har erfaret under udførelse af opgaver efter artikel 17 eller 18, eksempelvis kunne straffes for overtrædelse af straffelovens § 152.

Den foreslåede bestemmelse omfatter efter sin ordlyd alle bestemmelserne i straffelovens kapitel 14 og 16. Det er dog selvsagt en forudsætning, at den enkelte bestemmelse efter sit eget indhold kan finde anvendelse. F.eks. vil straffelovens § 148 om den, som har domsmyndighed eller anden offentlig myndighed til at træffe afgørelse i retsforhold, ikke kunne anvendes på andre medlemsstats embedsmænd, der deltager i udførelse af opgaver under Prümsamarbejdet.

Den foreslåede bestemmelse om strafansvar for udenlandske embedsmænd svarer i sin udformning til § 3, stk. 1, i lov nr. 418 af 10. juni 1997 om Danmarks tiltrædelse af Schengen-konventionen, § 5 i lov nr. 318 af 9. maj 2000 om politimæssigt samarbejde i Øresundsregionen og § 3, stk. 1, i lov om gennemførelse af retshjælpskonventionen.

Der henvises til lovforslagets § 5, stk. 1, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås desuden at indsætte en udtrykkelig bestemmelse om, at klager over udenlandske embedsmænds adfærd under udførelse af opgaver i Danmark efter Prümufgørelsen behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 93 b og d. En eventuel disciplinærsag vil fortsat skulle behandles af den pågældende anden medlemsstats kompetente myndighed, jf. Prümufgørelsens artikel 23.

Den foreslåede bestemmelse svarer i øvrigt til § 5 a, stk. 3, i lov nr. 415 af 10. juni 1997 om gennemførelse af Europolkonventionen (indsat ved lov nr. 1435 af 22. december 2004 om ændring af lov om gennemførelse af Europolkonventionen og lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, lov om konkurrence- og forbrugerforhold på telemarkedet og lov om international fuldbyrdelse af straf m.v.)

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 5, stk. 2, og bemærkningerne hertil.

Prümufgørelsens artikel 21 fastlægger retningslinjerne for udbetaling af erstatning i anledning af skader, der forvoldes i forbindelse med opgaver, som udføres af en medlemsstats embedsmænd på en anden medlemsstats område. Som nævnt under pkt. 2.2.4.4 følger det af artiklen, at det er myndighederne i den medlemsstat, hvor skaden sker, som umiddelbart udbetaler erstatningen over for skadelidte.

Det betyder, at den danske stat vil have pligt til at erstatte skader, der forvoldes her i landet af udenlandske embedsmænd under udførelse af opgaver efter Prümufgørelsen.

Det foreslås, at der indføres en bestemmelse om, at justitsministeren udbetaler erstatning i tilfælde, hvor embedsmænd fra en anden medlemsstat forvolder skade, som efter dansk ret medfører erstatningspligt, under udførelsen af opgaver i Danmark efter Prümufgørelsen.

Den foreslåede bestemmelse svarer til § 3, stk. 2, i lov nr. 418 af 10. juni 1997 om Danmarks tiltrædelse af Schengen-konventionen, § 6 i lov nr. 318 af 9. maj 2000 om politimæssigt samarbejde i Øresundsregionen og § 3, stk. 2, i lov om gennemførelse af retshjælpskonventionen.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 5, stk. 3, og bemærkningerne hertil.

Som nævnt under punkt 2.2.4.3 indebærer artikel 19 i Prümufgørelsen, at en udsendende medlemsstats embedsmænd, der befinder sig på en anden medlemsstats område i forbindelse med en fælles operation i medfør af artikel 17 og 18, som udgangspunkt må medtage de våben, den ammunition og det udstyr, som er tilladt ifølge den udstationerende medlemsstats nationale lovgivning. Medlemsstaterne kan imidlertid forbyde udlånte embedsmænd at bære bestemte typer af våben, ammunition og udstyr eller i det hele taget at anvende våben, ammunition og lignende udstyr.

Med hensyn til udenlandske embedsmænds mulighed for at bære tjenestevåben findes de generelle regler om besiddelse mv. af våben i våbenlovens § 2, jf. § 1. Af bestemmelserne følger, at skydevåben og ammunition ikke må besiddes, bæres eller anvendes mv. uden tilladelse fra justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger dertil. Bestemmelserne gælder således også, medmindre andet er fastsat, for udenlandske tjenestemænd.

Justitsministeriet finder på den baggrund ikke, at der er grundlag for at stille forslag om yderligere lovgivningsmæssig regulering af spørgsmålet om udenlandske embedsmænds adgang til at bære tjenestevåben. I overensstemmelse hermed vil Danmark afgive